

[Leif Hermann]

forvente en aktivitetsudvidelse fra miljøministerens side. Det tilsagn har vi ikke kunnet få.

Vi har ikke kunnet få nogen seriøse drøftelser om, hvordan dette betydelige provenu skulle bruges. Når det ikke har kunnet lade sig gøre, hænger det naturligvis sammen med, at beløbsrammen indgår i den finanslovaftale, som regeringen har lavet sammen med Fremskridtspartiet. Virkningen af den aftale er altså, at Fremskridtspartiet og – da CD heller ikke er tilhænger af dette forslag – i givet fald hr. Breckmann dermed får faktisk indflydelse på indholdet af dansk miljøpolitik.

Jeg vil gerne sige til miljøministeren, at det burde måske stemme sindet lidt til eftertanke, at det forholder sig sådan med dette lovforslag. Miljøministeren skal den 12. januar 1990 have første behandling af lovforslaget om kemikalieaffaldsdepoter. Vi går ud fra, sådan har det i hvert fald forlydt hele efteråret, at der fremsættes fire miljøgrundlove. Disse fire miljøgrundlove er overordentlig omtvistede, som ministeren nok har noteret.

Den alliance, ministeren nu har indgået, vil jeg bestemt ikke håbe kommer til at tegne dansk miljøpolitik i fremtiden, for hvis Fremskridtspartiet og – hvis det kniber – hr. Breckmann får afgørende indflydelse på dansk miljøpolitik, findes der ikke længere noget, der fortjener betegnelsen dansk miljøpolitik.

Marianne Jelved (RV):

Det var hårde ord i folketings salen midt i december måned. Jeg kan nu forstå på fru Dorte Bennedsen og hr. Leif Hermann, at dansk miljøpolitik afgøres af en afgiftsforhøjelse på to områder, som tilsammen giver et provenu på 520 mio. kr. Det var så det budskab, Socialdemokratiet og SF kunne bringe i dag om dansk miljøpolitik.

Loven drejer sig om at hæve taksten på to afgifter, der i forvejen eksisterer, nemlig affaldsaffigten og råstofaffigten. Der er ikke et eneste nyt princip, ny metode eller ny politik i det. Det er en videreførelse af afgifter på to områder, og hvis vi er heldige, vil vi på et eller andet tidspunkt se resultatet af nogle adfærdsregulerende elementer. Men det er altså, hvad fru Dorte Bennedsen og hr. Leif Hermann forstår ved dansk miljøpolitik i sin helhed. Det noterer vi.

Jeg går ud fra, hvis jeg skal være lidt positiv oven på de to indlæg, at denne overordentlige

overdrivelse er udtryk for – jeg vil gerne vise min forståelse – en harme hos fru Dorte Bennedsen og hr. Leif Hermann over, at Socialdemokratiet og SF ved denne lejlighed ikke fik indflydelse på, hvad disse penge skulle bruges til. Det kan jeg godt forstå, og det anerkender jeg. Men at postulere, at dansk miljøpolitik hermed er gået ind i en helt ny bane, er en temmelig stor overdrivelse og aldeles uacceptabelt og beklageligt for debatniveauet i dansk politik.

Det handler om en finanslov, som har et hul, der skal udfyldes af nogle afgifter i en miljølov, lovforslag nr. L 100. Færdig!

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Fru Marianne Jelveds analytiske evner fejler bestemt ikke noget. Det er fuldstændig rigtigt opfattet. Når det er således, at miljøministeren vil have os med til at forhøje nogle afgifter – og vi er jo ikke afgiftsfjendtlige i Socialistisk Folkeparti, vi har støttet indførelsen af affaldsaffigten i 1986 – regner vi selvfølgelig med at få indflydelse på, hvorledes pengene skal bruges.

Det har fru Marianne Jelved fuldstændig ret i.

Jeg er samtidig også overbevist om, at når der er lavet finanslovsforlig med Fremskridtspartiet og dette er en del af finanslovsforliget, som fru Marianne Jelved så rigtigt har set det, så er det også, fordi Fremskridtspartiet får indflydelse på tingene. Det er det, der er det væsentlige. Man skal nemlig være opmærksom på, at man kan ikke slutte sådan, som fru Marianne Jelved gør, og sige: Jamen der sker i grunden ikke noget. Jo, det gør der. For når vi ikke får indflydelse på tingene, så sker tingene jo alligevel. Og nogle må altså have indflydelse på det, der sker.

Fremskridtspartiet har jo allerede meldt sig som et parti, der godt ville med ind og snakke substans med regeringen, og dette her er i hvert fald et område, som Fremskridtspartiet ikke er uinteressert i at få indflydelse på.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Marianne Jelved sagde, at det intet nyt var i denne lovgivning, at der ingen nye principper var. Det er jo ikke korrekt, for der er det nye princip i forhold til alle andre miljøafgifter, vi har vedtaget i dette hus, at der med denne